

Før jordpåkastelsen

*Så ta da mine hender og før meg frem
inntil jeg salig ender i himlens hjem!
Jeg kan ei gå alene, nei, intet sted.
Hvor du meg fører ene, jeg følger med.*

Etter jordpåkastelsen

*Selv om jeg ei fornemmer din sterke hånd,
min salighet dog fremmer din gode Ånd.
Så ta da mine hender og før meg frem
inntil jeg salig ender i himlens hjem.*

---

*Vi vil gjerne få takke for fremmøtet
og for all vennlig deltagelse.
Seremonien avsluttes ved graven.
Familien.*

---

*Forrettende prest: Stig Kaarstad
Organist: Christoph Rothfuchs*

Anitas blomster og begravelsesbyrå
Tlf. 77 17 14 55
9350 Sjøvegan

Olaug Elise Eggen

F. 15-9-1934 D. 11-5-2020

*Øvre Bardu kapell
tirsdag 19. mai 2020*

Apningssalme

*O bli hos meg! Nå er det aftentid,
og mørket stiger dvel, o Herre blid!
Når annen hjelp blir støv og duger ei,
du, hjelpeløses hjelper, bli hos meg!*

*Snart svinner livets dag, det kvelder fort,
og jordens lys alt mørkner og går bort,
forandrings skygge følger tro min vei
o du som ei forandres, bli hos meg!*

*Hver time trenger jeg din sterke vakt,
kun for din nåde viker mørkets makt;
hvor skal jeg vandre trygt foruten deg?
I mulm og solskinn, Herre, bli hos meg!*

*O la meg se ditt kors i dødens gys,
driv mørket bort og vær meg livets lys!
Da skinner morgenrøden på min vei.
I liv og død, o Herre, bli hos meg!*

**Etter oplesing av blomster hilsener:
Avspilling av "Himmelhøge Sti" av Elle Melle**

Før talen

*No livnar det i lundar, no lauvast det i li,
den heile skapning stundar no fram til sumars tid.*

*Det er vel fagre stunder når våren kjem her nord
og atter som eit under nytt liv av daude gror.*

*Guds kyrkje lysa skulle som høgt på berg ein stad,
med sumar utan kulde og utan soleglad.*

*då me med vigsla tunge, med kjærleik heil og klår,
alt utan brest og sprunge skal lova Herren vår.*

Etter talen

*Fager kveldsol smiler over heimen ned,
jord og himmel kviler stilt i heilag fred.*

*Berre bekken brusar frå det bratte fjell,
høyr, kor sterkt det susar i den stille kveld!*

*Ingen kveld kan læra bekken fred og ro,
ingi klokke bera honom kvilebod.*

*Så mitt hjarta stundar, bankande i barm,
til eg eingong blundar i Guds faderarm.*